Dosarul nr. 2-2454/2024;
Nr. PIGD 2-24125805-51-2-06112024

H O T Ă R Â R E

28 martie 2025 **mun. Ungheni**

Judecătoria Ungheni, în componenţă:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Mariana Stratan
Grefier Olga Grachila
S-au prezentat:
Reclamantul Natalia Boldurescu
Reprezentantul reclamantului, avocatul Vasile Lupu, în baza de contract, participă în baza Mandatului Seria MA Nr. 2010836, din data de 08.10.2024
Nu s-a prezentat:
Pârâtul Elena Plămădeală, a fost înștiințată legal, contra semnătură, prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție

Examinând în şedinţă publică, în procedură generală, cererea de chemare în judecată depusă
De către
Reclamantul Natalia Boldurescu, IDNP *****, născut/ă la data de *****, domiciliat/ă pe adresa satul Sipoteni, raionul Călărași
Împotriva
Pârâtului Elena Plămădeală, IDNP *****, născut/ă la data de *****, domiciliat/ă pe adresa satul Mircești, raionul Ungheni

Privind rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare, încasarea prejudiciului moral, încasarea cheltuielilor de judecată

Constatările instanței

1. Aspecte de procedură

i. La data de 05.11.2024, Natalia Boldurescu a depus cererea de chemare în judecată împotriva Elenei Plămădeală, cu privire la rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare, încasarea prejudiciului moral, încasarea cheltuielilor de judecată.

ii. Cererea a fost admisă în procedură prin Încheierea din 07.11.2024, fiind stabilit un termen de decădere până la 13.12.2024 pentru prezentarea probelor de către părți.

iii. Deși au recepționat Încheierea, părțile nu au prezentat probe suplimentare în termenul stabilit.

iv. La ședința de examinare au fost prezenți reclamanta Natalia Boldurescu și reprezentantul său, avocatul Vasile Lupu.

v. Pârâta Elena Plămădeală, deși citată legal, nu a prezentat referință, nu s-a prezentat la ședința de judecată, nu a comunicat motivele absenței și nu a solicitat amânarea cauzei. În

conformitate cu art. 205 alin. (4) din Codul de procedură civilă, întrucât instanța nu a fost înștiințată despre motivele neprezentării participantei citate legal, s-a dispus examinarea cauzei în absența acesteia.

2. În esență, reclamanta și-a motivat cererea de chemare în judecată prin următoarele.

La data de 18.01.2024, prin Contractul de vânzare-cumpărare întocmit la SIT Chișinău nr. 1, a procurat de la pârât automobilul de model MERCEDES CITAN, n/î *****, număr de identificare (VIN) *****, nr. motor *****, nr. caroseriei *****, anul fabricației *****, culoare albastră, cu suma de 160.000 lei.

Consideră că pârâtul, în calitate de vânzător, nu și-a executat obligația de a transmite bunul fără defecțiuni tehnice, deoarece, la aproximativ o lună, adică la sfârșitul lunii februarie 2024, automobilul a încetat să mai funcționeze. Adresându-se la un service auto, și anume la CD „AUTOCLAS" S.R.L., mun. Chișinău, la data de 24 aprilie 2024, i s-a comunicat că automobilul are un șir de vicii tehnice ascunse, care au fost produse până la data cumpărării, și anume: turbosuflorul defect; filtrul OPF găurit fizic; cuzineta cu urme de uzură puternică.

De către Corneliu Dumitraș, administratorul acestui service, i s-a eliberat o fișă de lucru a automobilului în care sunt evidențiate viciile sus-menționate. Aceste defecte, la procurarea automobilului, nu erau vizibile, dar s-au manifestat după aproximativ o lună, astfel încât a încetat să mai folosească mașina. A încercat să ia legătura cu pârâta, care o evită.

Astfel, consideră că pârâtul s-a comportat cu rea-credință față de ea la momentul încheierii tranzacției, declarându-i că vehiculul este într-o stare foarte bună și nu are vicii de orice natură.

Mașina, până în prezent, este parcată la CD „AUTOCLAS" S.R.L., mun. Chișinău, și nu se repară, deoarece pârâtul nu dorește să-și asume obligația de a achita cheltuielile aferente reparației automobilului. A pierdut speranța în repararea acestui vehicul, cât și dorința de a-l mai poseda din cauza viciilor tehnice depistate de mecanici.

A încercat să ia legătura cu pârâta, dar aceasta nu i-a răspuns. I-a expediat o cerere de rezoluțiune a contractului în luna februarie 2024, imediat după depistarea defecțiunilor ascunse, la care, de asemenea, nu a primit răspuns.

La 08.10.2024, a expediat în mod repetat o cerere către pârât, prin care i-a solicitat, în termen de 10 zile de la recepționarea cererii, să contacteze avocatul ori pe ea personal pentru a executa rezoluțiunea contractului, cu restituirea sumei de 160.000 lei, cât și a cheltuielilor aferente suportate, și cu returnarea automobilului vândut.

La data de 31 octombrie 2024, a primit prin poșta electronică, de la avocatul Victor Pavlov, obiecții scrise prin care se respinge cererea prealabilă, considerând-o neîntemeiată și având scopul de a ponegri pârâtul.

Consideră că a devenit victima unei escrocherii comise de pârât, care, prin acțiunile sale, i-a cauzat atât un prejudiciu material, cât și moral, deoarece a investit în automobilul respectiv 160.000 lei și, din ianuarie anul curent până în prezent, nu poate folosi de el, fapt ce a afectat-o psihic și moral, provocându-i o stare de stres permanentă.

Face trimitere la următoarele norme legale: art. art. 11, 19, 1108, 1117 Cod Civil

Solicită:

i. Rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare a automobilului Mercedes Citan, încheiat la 18.01.2024 între Boldurescu Natalia și Plămădeală Elena, prin care să fie restituită de către Plămădeală Elena suma de 160.000 lei către Boldurescu Natalia, cu restituirea automobilului Mercedes Citan, n/î *****, număr de identificare (VIN) *****, nr. motor *****, nr. caroseriei *****, anul fabricației *****, culoare albastră, către Plămădeală Elena;

ii. Încasarea de la pârât, în beneficiul lui Boldurescu Natalia, a prejudiciului moral în sumă de 50.000 lei;

iii. Încasarea de la pârât, în beneficiul lui Boldurescu Natalia, a cheltuielilor pentru taxa de timbru în sumă de 200 lei, taxa de stat în sumă de 5.350 lei și pentru asistență juridică în sumă de 10.000 lei.

3. Argumentele participanților în ședința de judecată

i. **Reclamanta Natalia Boldurescu** a susținut cererea de chemare în judecată cu motivele de fapt și de drept indicate în ea. A declarat că a avut de suferit deoarece a rămas și fără bani, și fără mașină. A dorit să rezolve această situație pe cale amiabilă, dar pârâta nu a reacționat. În luna martie 2024, a discutat cu pârâta și i-a explicat situația, iar aceasta a spus că va reveni cu un apel. De atunci, nu a mai discutat cu ea, deoarece pârâta nu răspunde la apeluri.

Cu automobilul a mers o singură dată, când s-a aprins un bec și s-a oprit. După aceasta, nu s-a mai pornit. A dus-o cu evacuatorul la service și de atunci stă acolo. Nu s-a folosit de automobil. În contractul de vânzare-cumpărare nu există clauze despre starea tehnică a automobilului sau despre eventualele defecțiuni care ar putea fi depistate. Nu s-a înțeles cu vânzătorul despre starea tehnică a automobilului. A întrebat-o dacă starea automobilului este bună, iar pârâta i-a spus că starea este bună. Reclamanta dorea să facă o testare înainte de a procura automobilul, dar soțul pârâtei i-a spus că nu are timp.

În luna februarie 2024, a ieșit prima dată cu mașina, când a depistat nereguli, și anume, s-a oprit. Crezând că este o defecțiune nesemnificativă, a decis să nu-i contacteze pe foștii proprietari. Abia după două luni de la procurarea automobilului i-a contactat. În luna aprilie 2024, i s-a eliberat certificatul de la service, deoarece urma să înainteze cerere în judecată. Directorul de la service auto i-a comunicat că reparația va costa peste 10.000 euro. Motorul și turbina sunt defectate la automobil, ceea ce este foarte costisitor, precum și alte defecțiuni.

Contractul a fost întocmit la notarul Elena Plămădeală. Mașina i-a fost prezentată de soțul pârâtei. Nu a făcut o testare a automobilului, deoarece acesta i-a spus că nu are timp. Mașina era pe str. Bucuriei, mun. Chișinău. A mers la volanul automobilului până acasă. A parcat mașina în apropierea casei, pe acostament, în oraș, unde știa că este sigur deoarece era înregistrare video. Din cauza că era zăpadă mare în acea perioadă, nu a mers a volanul automobilului până în luna februarie. A contactat pârâta când a constatat că automobilul nu merge. Nu a fost contactată de avocatul Victor Pavlov.

Dorește rezilierea contractului, deoarece nu mai are încredere în vânzător. În afară de fișa de lucru a automobilului, nu mai are alte acte despre starea tehnică. Privitor la prejudiciul moral invocat, îl susține, deoarece suferă foarte mult din acest motiv. În ceea ce privește cheltuielile de judecată, nu există un tabel al acțiunilor avocatului. A achitat cât i-a spus avocatul. A avut și cheltuieli suplimentare, pe care nu știe din ce motiv avocatul nu le-a indicat în cerere.

Referitor la prejudiciul moral, mai adaugă că a fost amenințată în mod constant de șeful service-ului auto prin mesaje, care i-a spus că, dacă nu ridică automobilul, îl va duce la o parcare în afara orașului. Stă mereu cu frica că automobilul ar putea dispărea, ceea ce îi provoacă un stres continuu.

ii. **Reprezentantul reclamantului, avocatul Vasile Lupu,** fiind prezent în ședința de judecată, a susținut integral acțiunea înaintată. Într-adevăr, reclamanta a procurat automobilul în luna ianuarie 2024. În luna februarie 2024, ieșind pe traseu, a observat că pe panoul de conducere s-au aprins anumite semnale care indicau existența unor defecțiuni, iar după aceasta automobilul nu s-a mai pornit. A fost nevoită să ducă automobilul la o testare, la o stație de reparație, unde lucrătorii, verificând automobilul, au stabilit un șir de defecțiuni și i-au comunicat verbal prețul reparației. Clienta sa nu a fost de acord cu acea sumă, deoarece a cheltuit 160.000 lei la procurarea acestui automobil.

Ea a încercat să apeleze la vânzător pentru a pune în sarcina acesteia acoperirea cheltuielilor aferente reparării acestui automobil. Pârâta a recepționat un singur apel și i-a declarat să rezolve problema cu soțul ei. De atunci, a încercat în repetate rânduri să o contacteze telefonic pentru a rezolva pe cale amiabilă acest litigiu, dar aceasta nu răspunde. S-a întocmit o cerere prealabilă către pârâtă, însă au primit un răspuns de la avocatul Pavlov Victor, fără a prezenta vreun mandat, care s-a prezentat ca fiind reprezentantul pârâtei și care neagă complet cerințele lor de a lua automobilul și de a restitui prețul automobilului și cheltuielile de judecată. Consideră că pârâta nu era privată de dreptul de a solicita efectuarea unei expertize sau evaluări a automobilului.

Face trimitere la articolul 19 din Codul Civil. În ședința de judecată, precum și la oficiul său, reclamanta i-a destăinuit cât de mult a afectat-o acest caz, deoarece, acumulând o sumă de bani, a mizat pe faptul că, procurând un automobil, își va ușura traiul, circulând cu el atât pentru copii și nepoți, cât și pentru alte necesități. Astfel, consideră că suma prejudiciului moral solicitată este reală, iar acest automobil nu mai este bun pentru a circula cu el până nu se face o reparație capitală. Clienta sa a pierdut încrederea în pârâtă că poate remedia cumva litigiul, deoarece și-a schimbat numărul de telefon și nu recepționează nicio adresare.

Faptul că au înaintat cererea prealabilă și au primit un răspuns de la avocatul pârâtei denotă că aceasta este la curent cu litigiul și că s-a comportat cu rea-credință, vânzând un bun cu vicii tehnice evidente. În acest caz, este îndreptățită cerința de rezoluțiune a contractului de vânzare-cumpărare, restituirea acestui automobil pârâtei, iar pârâta să restituie suma de 160.000 lei, cât și prejudiciul moral estimat în sumă de 50.000 lei. Această sumă este rezonabilă și satisface, cât de cât, suferințele morale și psihice pe care le-a îndurat reclamanta în perioada din ianuarie 2024 și până în prezent.

Cheltuielile de asistență juridică sunt, de asemenea, îndreptățite, deoarece s-a încercat soluționarea pe diferite căi a litigiului înainte de judecată, iar aceste acțiuni nu au dat niciun rezultat. De aceea, solicită admiterea integrală a acțiunii înaintate.

iii. **Pârâtul Elena Plămădeală** în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși a fost înștiințată legal contra semnătură. Referință nu a prezentat.

Motivarea Hotărârii

4. Circumstanţele cauzei, constatate de instanţă

Instanța, analizând probele administrate în cauză, constată următoarele:

i. Prin contractul de vânzare-cumpărare din data de 18.01.2024, Natalia Boldurescu a procurat de la Elena Plămădeală automobilul marca Mercedes Citan, n/î *****, număr de identificare (VIN) *****, nr. motor *****, nr. caroserie *****, anul fabricației *****, culoare albastră, pentru suma de 160.000,00 lei.

ii. Pentru a demonstra că automobilul este defect, reclamanta a prezentat fișa de lucru (f.d. 13) din data de 14.04.2024, eliberată de CD „Autoclas" S.R.L., în care sunt indicate numărul de înmatriculare al automobilului și, în urma diagnosticării, următoarele defecțiuni: turbosuflorul defect; filtrul OPF găurit fizic; cuzineta cu urme de uzură puternică, acestea fiind cauza nefuncționării automobilului.

iii. Cheltuielile suportate de reclamantă au fost probate prin bonul de plată a taxei de stat, bonul de plată a taxei de timbru și bonul de plată a serviciilor de asistență juridică (f.d. 3, 4, 5).

7. Ascultând părțile, studiind materialele cauzei, instanța a ajuns la concluzia că cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă integral, din considerentele enumerate în continuare.

5. Cu privire la existența contractului și stabilitatea acestuia

Instanța reține că reclamanta Natalia Boldurescu a demonstrat încheierea contractului de vânzare-cumpărare din data de 18.01.2024, autentificat la SIT Chișinău, prin care a achiziționat de la pârâta Elena Plămădeală automobilul marca Mercedes Citan, număr de înmatriculare *****, număr de identificare (VIN) *****, număr motor *****, număr caroserie *****, anul fabricației *****, culoare albastră, pentru suma de 160.000 lei. Contractul confirmă obligațiile părților, conform art. 1108 alin. (1) Cod Civil, prin care vânzătorul se obligă să predea bunul, iar cumpărătorul să plătească prețul convenit.

Instanța subliniază importanța stabilității contractului, ca principiu fundamental al raporturilor juridice civile, care asigură securitatea juridică și predictibilitatea obligațiilor asumate de părți. Conform art. 11 alin. (1) Cod Civil, buna-credință presupune corectitudine și luarea în considerare a intereselor ambelor părți, iar stabilitatea contractului protejează încrederea părților în executarea acestuia. Rezoluțiunea contractului, ca măsură excepțională, trebuie justificată de încălcări grave ale obligațiilor contractuale, care să facă imposibilă realizarea scopului contractului (art. 1108 Cod Civil). În acest sens, instanța constată că reclamanta a invocat vicii materiale ale automobilului pentru a solicita rezoluțiunea, însă probele prezentate și conduita sa trebuie analizate în lumina normelor legale aplicabile.

Totodată, instanța reține că automobilul achiziționat nu este unul nou, ci un bun uzat, fabricat în anul *****. Conform art. 1117 alin. (3) Cod Civil, un bun uzat nu trebuie să îndeplinească aceleași standarde ca un bun nou, ci să corespundă utilizării obișnuite pentru categoria sa și așteptărilor rezonabile ale cumpărătorului, ținând cont de natura bunului. Astfel, așteptările reclamantei privind performanța automobilului trebuie evaluate în contextul uzurii normale a unui vehicul fabricat cu peste șase ani în urmă la momentul achiziției.

6. Cu privire la obligația de verificare a viciilor

Potrivit art. 1117 alin. (1) Cod Civil, vânzătorul este obligat să predea bunul fără vicii materiale, iar art. 1123 alin. (1) prevede că cumpărătorul poate invoca viciile doar dacă demonstrează că acestea existau la momentul transferului riscului. În speță, reclamanta a prezentat fișa de lucru din 14.04.2024, eliberată de CD „Autoclas" S.R.L. (f.d. 13), care indică defecțiuni ale automobilului: turbosuflorul defect, filtrul OPF găurit fizic și cuzineta cu urme de uzură puternică, ca fiind cauza nefuncționării acestuia.

Cu toate acestea, instanța constată că reclamanta nu a respectat obligația de verificare a bunului în cel mai scurt timp permis de împrejurări, conform art. 1124 alin. (1) Cod Civil, care prevede că nerespectarea acestei cerințe decade cumpărătorul din dreptul de a invoca viciile. Din explicațiile reclamantei, rezultă că, după achiziționarea automobilului în ianuarie 2024, aceasta l-a parcat pe acostament, în stradă, timp de aproximativ o lună, și abia în februarie 2024 a încercat să se deplaseze cu el, moment în care a constatat nefuncționarea. Reclamanta nu a prezentat probe care să ateste depistarea viciilor în luna februarie 2024, iar singurul document care confirmă defecțiunile este fișa de lucru din 14.04.2024, emisă la peste două luni de la presupusa descoperire a viciilor.

7. Cu privire la sarcina probațiunii și insuficiența probelor prezentate de reclamantă

Instanța constată, în temeiul art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, că fiecare parte are obligația de a dovedi circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor sau obiecțiilor sale, dacă legea nu prevede altfel. În speță, reclamanta Natalia Boldurescu a invocat existența unor vicii materiale ale automobilului Mercedes Citan, achiziționat prin contractul de vânzare-cumpărare din 18.01.2024, care ar face bunul impropriu utilizării obișnuite, solicitând rezoluțiunea contractului, restituirea sumei de 160.000 lei, prejudiciu moral și cheltuieli de judecată. Conform art. 1117 alin. (3) din Codul Civil, un bun este considerat fără vicii materiale dacă corespunde utilizării obișnuite și prezintă caracteristicile pe care cumpărătorul le poate aștepta în mod rezonabil pentru bunuri de același fel, ținând cont de natura acestuia. Sarcina de a proba existența viciilor materiale, precum și faptul că acestea existau la momentul transferului riscului (art. 1123 alin. (1) Cod Civil), revenea reclamantei, ca parte care invocă aceste circumstanțe.

Reclamanta a prezentat, în susținerea pretențiilor sale, fișa de lucru din 14.04.2024, eliberată de CD „Autoclas" S.R.L. (f.d. 13), care atestă defecțiuni ale automobilului: turbosuflorul defect, filtrul OPF găurit fizic și cuzineta cu urme de uzură puternică, indicate ca

fiind cauza nefuncționării acestuia. Cu toate acestea, instanța constată că această fișă de lucru conține un text greu de deslușit și nu specifică costul remedierii problemelor depistate la automobil. În absența unor informații clare privind costurile reparațiilor, instanța, nefiind specialist în domeniul tehnic, nu poate stabili dacă defecțiunile indicate reprezintă vicii materiale substanțiale, în sensul art. 1117 alin. (3) Cod Civil, care să depășească uzura normală așteptată pentru un vehicul uzat, fabricat în *****, și care să justifice rezoluțiunea contractului. Mai mult, reclamanta nu a furnizat alte probe, cum ar fi un raport de expertiză tehnică independentă sau alte documente care să confirme natura, originea și momentul apariției viciilor, pentru a stabili că acestea nu au rezultat din utilizarea sau depozitarea necorespunzătoare a bunului după achiziție.

Instanța observă că reclamanta, asistată de reprezentantul său legal, avocatul Vasile Lupu, avea posibilitatea și obligația de a utiliza toate mijloacele de probațiune prevăzute de lege pentru a susține pretențiile sale. Reprezentantul reclamantei a menționat în ședința de judecată că pârâta nu a fost privată de dreptul de a solicita un raport de expertiză sau un raport de evaluare. Instanța subliniază că același drept îl avea și reclamanta, conform art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care prevede că circumstanțele trebuie confirmate prin mijloacele de probațiune adecvate. Avocatul reclamantei era obligat să o informeze cu privire la metodele de apărare disponibile, inclusiv posibilitatea solicitării unei expertize tehnice care să stabilească dacă viciile erau preexistente și de natură să justifice rezoluțiunea contractului. În absența unor astfel de probe suplimentare, instanța nu poate considera că reclamanta și-a îndeplinit sarcina probațiunii impusă de art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În acest context, instanța reține că lipsa probelor concludente care să demonstreze existența viciilor la momentul transferului riscului și gravitatea acestora, în sensul art. 1117 alin. (3) Cod Civil, împiedică admiterea cererii de rezoluțiune a contractului. Reclamanta nu a probat că automobilul nu corespunde utilizării obișnuite pentru un bun uzat, fabricat în *****, sau că defecțiunile constatate depășesc uzura normală așteptată pentru un astfel de vehicul. Prin urmare, în lipsa unei fundamentări probatorii adecvate, pretențiile reclamantei nu pot fi admise.

8. Cu privire la respingerea cererii de încasare a prejudiciului moral

Instanța constată că reclamanta Natalia Boldurescu a solicitat încasarea unui prejudiciu moral în sumă de 50.000 lei, invocând suferințe psihice și stres continuu cauzate de imposibilitatea utilizării automobilului Mercedes Citan, achiziționat prin contractul de vânzare-cumpărare din 18.01.2024, precum și de teama că automobilul ar putea fi evacuat de la service-ul CD „Autoclas” S.R.L. în afara orașului. Cu toate acestea, instanța reține că această cerere nu poate fi admisă, din următoarele motive.

În primul rând, cererea de acordare a prejudiciului moral este strâns legată de cererea principală de rezoluțiune a contractului, bazată pe presupusele vicii materiale ale automobilului. Conform art. 19 alin. (3) din Codul Civil, prejudiciul nepatrimonial (moral) constă în suferințe fizice și psihice sau diminuarea calității vieții, însă acesta trebuie să fie cauzat de o încălcare a unui drept sau interes recunoscut de lege. În speță, instanța a constatat, în punctele precedente, că reclamanta nu a probat existența viciilor materiale la momentul transferului riscului, conform art.

1117 alin. (3) și art. 1123 alin. (1) din Codul Civil, și nici nu a respectat obligația de verificare promptă a bunului, prevăzută de art. 1124 alin. (1) din Codul Civil. Lipsa probelor concludente care să demonstreze defecțiunile imputabile pârâtei Elena Plămădeală exclude temeiul juridic al cererii de rezoluțiune, ceea ce afectează direct și cererea de prejudiciu moral, întrucât aceasta se bazează pe aceleași circumstanțe nedovedite.

În al doilea rând, instanța reține că reclamanta a invocat, în explicațiile sale, suferințe morale cauzate, în principal, de frica generată de amenințările șefului service-ului auto, care ar fi avertizat-o că automobilul ar putea fi evacuat în afara orașului dacă nu este ridicat. Atâta timp cât reclamanta nu a probat că automobilul a fost vândut de pârâtă cu vicii materiale care să justifice rezoluțiunea contractului, conform art. 1117 alin. (3) și art. 1123 alin. (1) din Codul Civil, amenințările invocate ale reprezentantului service-ului auto privind evacuarea automobilului nu pot fi considerate ca având o legătură cauzală cu acțiunile sau omisiunile pârâtei, conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Chiar dacă s-ar admite că reprezentantul service-ului a avertizat-o pe reclamantă cu privire la necesitatea ridicării automobilului, sub sancțiunea evacuării, această circumstanță nu poate fi imputată pârâtei, a cărei vinovăție în vânzarea unui bun viciat nu a fost dovedită, astfel încât suferințele reclamantei rezultate din aceste cerințe nu sunt atribuibile pârâtei.

Prin urmare, dată fiind lipsa probelor care să demonstreze atât viciile materiale ale automobilului, cât și imputabilitatea pârâtei pentru suferințele morale invocate, instanța respinge cererea reclamantei de încasare a prejudiciului moral în sumă de 50.000 lei, considerând-o neîntemeiată.

9. Cu privire la respingerea cererii de încasare a cheltuielilor de judecată

Instanța reține că reclamanta Natalia Boldurescu a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată în sumă totală de 15.550 lei, constând în: taxa de stat în valoare de 5.350 lei, taxa de timbru în valoare de 200 lei și cheltuielile pentru asistența juridică acordată de avocatul Vasile Lupu în sumă de 10.000 lei, conform bonurilor de plată depuse la dosar (f.d. 3, 4, 5).

Potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, cheltuielile de judecată părții care a avut câștig de cauză. În cazul în care acțiunea reclamantului este admisă doar parțial, cheltuielile se compensează proporțional cu partea admisă, respectiv respinsă, din pretenții. În speță, instanța a constatat, în punctele precedente, că acțiunea reclamantei privind rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare din 18.01.2024, restituirea sumei de 160.000 lei și acordarea prejudiciului moral de 50.000 lei a fost respinsă în întregime, din cauza neîndeplinirii obligației de probațiune prevăzute de art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, a nerespectării termenului rezonabil de verificare a viciilor conform art. 1124 alin. (1) din Codul Civil și a lipsei probelor care să demonstreze existența viciilor materiale la momentul transferului riscului, conform art. 1117 și art. 1123 alin. (1) din Codul Civil.

Având în vedere respingerea integrală a cererii de chemare în judecată, reclamanta este considerată partea care a pierdut procesul, în sensul art. 94 alin. (1) din Codul de procedură

civilă. Prin urmare, nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru obligarea pârâtei Elena Plămădeală la plata cheltuielilor de judecată solicitate de reclamantă.

În consecință, dată fiind respingerea integrală a acțiunii reclamantei și lipsa condițiilor prevăzute de art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța respinge cererea de încasare a cheltuielilor de judecată în sumă de 15.550 lei ca fiind neîntemeiată.

10. Legile de care s-a călăuzit instanţa

Codul de procedură civilă

Articolul 118. Obligaţia probaţiunii în judecată

(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 122. Admisibilitatea probelor

(1) Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Articolul 94. Repartizarea cheltuielilor de judecată între părţi

(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Articolul 238. Procedura deliberării

(1) La deliberare iau parte numai judecătorii în faţa cărora a avut loc judecarea cauzei. Completul de judecată deliberează în secret. Divulgarea deliberărilor este interzisă.

Articolul 241. Cuprinsul hotărîrii

(1) Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în numele legii.

Codul Civil

Articolul 11. Buna-credinţă

(1) Buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.

(2) În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament.

Articolul 19. Repararea prejudiciului

(1) În condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.

(2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat,

distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

(3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).

(4) Pierderea şansei se repară doar dacă ea constă în dispariţia actuală şi certă a unei eventualităţi favorabile. Mărimea acestui prejudiciu corespunde şansei pierdute şi nu poate fi egală cu avantajul care ar fi rezultat din şansă dacă ea se materializa.

(5) Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

(6) În locul reparării prejudiciului patrimonial conform alin.(2) şi (5), persoana lezată poate cere de la cel care răspunde de prejudiciu recuperarea întregului profit pe care acesta l-a obţinut în legătură cu cauzarea prejudiciului. Această regulă se aplică doar dacă legea ori contractul prevede o asemenea formă de determinare a prejudiciului patrimonial sau dacă aplicarea unei asemenea forme de determinare a prejudiciului patrimonial este rezonabilă în împrejurările cazului.

Articolul 996. Forţa obligatorie a contractului

Contractul poate fi modificat sau rezolvit numai în conformitate cu clauzele sale ori prin acordul părţilor, dacă legea nu prevede altfel.

Articolul 1108. Contractul de vînzare-cumpărare

(1) Prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.

(2) Vînzătorul se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vînzare-cumpărare nu este prevăzut altfel.

(3) Dacă preţul nu este indicat direct în contractul de vînzare-cumpărare, părţile pot conveni asupra modului de determinare a lui.

(4) Dispoziţiile prezentului capitol se aplică şi vînzării-cumpărării drepturilor şi altor lucruri, cum ar fi energia electrică, energia termică, gazul şi apa, furnizate prin reţea, precum şi conţinutului digital, în măsura în care aceste dispoziţii nu contravin naturii acestor drepturi sau lucruri.

Articolul 1117. Viciile materiale ale bunului

(1) Vînzătorul este obligat să predea bunul fără vicii materiale.

(2) Este fără vicii materiale bunul care, la transferarea riscurilor, are caracteristicile convenite. Îndeosebi se consideră convenite caracteristicile:

a) care corespund descrierii date de vînzător şi, după caz, pe care le are bunul prezentat de către vînzător cumpărătorului drept mostră sau model;

b) corespunzătoare scopului special pentru care cumpărătorul solicită bunul, care, fiind aduse la cunoştinţa vînzătorului la încheierea contractului, au fost acceptate de către vînzător.

(3) În cazul în care nu s-a convenit asupra caracteristicilor, bunul nu are vicii dacă:

1) corespunde destinaţiei stabilite în contract;

2) corespunde utilizării obişnuite şi prezintă caracteristici care există în mod obişnuit la bunuri de acelaşi fel şi pe care cumpărătorul le poate aştepta ţinînd cont de felul bunului. La aceste caracteristici se includ şi cele pe care cumpărătorul le poate aştepta conform declaraţiilor publice privind caracteristicile specifice ale bunului făcute de vînzător, producător sau reprezentantul acestuia, îndeosebi prin publicitate sau etichetare, cu excepţia cazului în care vînzătorul demonstrează că:

a) nu era sau nu ar fi putut, în mod rezonabil, să cunoască declaraţia în cauză;

b) declaraţia a fost rectificată înainte de încheierea contractului; sau

c) decizia de achiziţionare a bunului nu ar fi putut fi influenţată de declaraţie.

(4) Există vicii materiale şi atunci cînd asamblarea convenită contractual a fost realizată defectuos de către vînzător sau de către ajutoarele lui, precum şi atunci cînd bunul trebuie asamblat de cumpărător şi acesta îl asamblează defectuos din cauza indicaţiilor de asamblare eronate.

(5) Există viciu material şi în cazul în care vînzătorul predă numai o parte a bunului, un alt bun, bunul într-o cantitate mai mică decît cea convenită sau cînd este viciată numai o parte a bunului.

(6) Există viciu material şi în cazul în care nu sînt respectate obligaţiile vînzătorului privind asortimentul bunurilor, garnitura de bunuri şi ambalajul lor.

(7) Dispoziţiile alin.(3) nu se aplică în cazul vînzării silite.

Articolul 1122. Vicii juridice

(1) Vînzătorul este obligat să predea bunul fără vicii juridice.

Articolul 1123. Limitele drepturilor cumpărătorului rezultate din existenţa viciului

(1) Cumpărătorul îşi poate exercita drepturile rezultate din existenţa viciului dacă demonstrează că viciul a existat la momentul trecerii riscului, chiar dacă este descoperit mai tîrziu.

(2) Drepturile cumpărătorului rezultate din existenţa viciului sînt excluse dacă vînzătorul demonstrează că, la momentul încheierii contractului, cumpărătorul cunoştea sau trebuia să cunoască aceste vicii.

(3) Cumpărătorul pierde drepturile rezultate din existenţa viciului dacă a omis să notifice vînzătorul despre descoperirea viciului în termenul de notificare prevăzut la art.1125, cu respectarea termenului de descoperire a viciilor prevăzut la art.1126.

(4) Înaintarea faţă de vînzător a unei acţiuni întemeiate pe existenţa viciului produce aceleaşi efecte ca şi notificarea viciului, din momentul în care vînzătorul a cunoscut sau trebuia să cunoască despre acţiune.

(5) Dacă viciul rezultă din împrejurări pe care vînzătorul le-a cunoscut sau trebuia să le cunoască, dar pe care nu le-a dezvăluit cumpărătorului la momentul încheierii contractului, vînzătorul nu poate invoca:

a) faptul că cumpărătorul din culpă gravă nu a cunoscut viciul;

b) dispoziţiile art.1124, 1125 şi 1126;

c) clauza prin care se exclud sau se limitează drepturile prevăzute de lege ale cumpărătorului rezultate din existenţa viciului.

Articolul 1124. Obligaţia de verificare a existenţei viciului material

(1) Cumpărătorul trebuie să verifice, personal sau printr-un terţ, bunul în cel mai scurt timp permis de împrejurări. Nerespectarea acestei cerinţe decade cumpărătorul din dreptul de a invoca viciul în condiţiile art.907, completat cu dispoziţiile art.1125.

(2) Dacă contractul implică transportarea bunului, verificarea poate fi amînată pînă la momentul sosirii bunului la destinaţie.

(3) Dacă bunul este redirecţionat în tranzit sau este reexpediat de către cumpărător înainte ca el să fi avut posibilitatea rezonabilă de a-l verifica, iar la momentul încheierii contractului vînzătorul a cunoscut sau trebuia să cunoască posibilitatea unei asemenea redirecţionări sau reexpedieri, verificarea poate fi amînată pînă la momentul sosirii bunului la noua destinaţie.

(4) Dispoziţiile prezentului articol nu se aplică în cazul contractului de vînzare-cumpărare a bunului pentru consum.

Pentru motivele arătate și în temeiul legii menționate supra,

Instanța de Judecată, în numele Legii

H O T Ă R Ă Ș T E:

Cererea de chemare în judecată depusă de către Natalia Boldurescu către Elena Plămădeală care are ca obiect rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare a automobilului Mercedes Citan, nr. identificare *****, nr. înmatriculare *****, încheiat la data de 18.01.2024, încasarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, se respinge integral.

Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul ***Mariana Stratan***
Copia Hotărârii corespunde originalului
Judecătorul ***Mariana Stratan***